

ACOLO
THERE

MARIUS LEHENE
CRISTINA MARIAN
CRISTIAN PORUMB
MIHAIL TOMESCU

ACOLO / THERE

TEXT CRITIC / ART CRITICISM
OLIV MIRCEA

CLUJ-NAPOCA
2025

Acest catalog a fost realizat cu ocazia expoziției / This catalogue was created on the occasion of the exhibition
ACOLO / THERE
organizate în cadrul Galeria Arcade 24 a UAP-Bistrița / organized within the Arcade 24 Gallery of the UAP-Bistrița,
octombrie 2025 / october 2025

Design Grafic și pregătire de tipar / Graphic Design and print preparation
Sergiu Bădică

© 2024 Oliv Mircea, pentru textul critic / for the art criticism
© Marius Lehene, Cristina Marian, Cristian Porumb, Mihail Tomescu, pentru lucrările de artă / for the artworks
© Marius Lehene, Cristina Marian, Cristian Porumb, Mihail Tomescu, alte texte / other texts

Traducere în limba engleză / English translation
Marius Lehene

Tipar / Print
GPO Graphics
Fabricii st. no. 118, Cluj-Napoca
+40-726 140714
www.gpo.ro

TEXT CRITIC
ART CRITICISM

ACOLO

Acolo; adverbul care însuflețește și modulează, aducînd libertatea și grația împreună cu frenezia și fantezia aleasă a locului.

Cei patru pictori care sînt angajați în căutarea unei episteme care să conțină acel mister care să le exprime sinele cel mai adînc, Cristian Porumb, Cristina Marian, Marius Lehene, Mihail Tomescu, sînt, iată, și în ipostaza acestei fericite “întîlniri” în care adverbul “acolo” însuflețește, precizează, mlădiază și extinde acțiunea propriei lor vocații pînă la limitele extreme care le îngăduie să își descopere o sintalitate care îi aduce împreună, dar și să își păstreze sinele propriu prin care păstrează și deplasează, frînează și desfrînează cum vrea, jocul superior și liber al descoperirii de noi teritorii în “adîncul” lor dar și în “adîncul” lumii. Fiecare dintre pictori aduce la această întîlnire ipostaza cea mai rafinată sub semnul căreia putem spune că i se înfiripă profilul artistic și în care adverbialitatea prin care descoperă acel “acolo” este suverană. Pentru fiecare dintre cei patru artiști-pictori adverbul modulează verbul așa cum substantivul scoate din rigiditate și îi conferă nuanțe substantivului în jurul căruia își construiește substanța și reușește să dea sens subiectului plastic pe care îl slujește.

Acțiunile și stările pe care cei patru pictori le slujesc, exprimîndu-i, îi ajută să reușească să iasă din inerția lumii în care trăim. Stările poetice pe care și le provoacă, dincolo de inerția lor, sunt activate în inerția lor de acel “acolo” care exprimă, după cum observă Cristina Marian citîndu-l pe Martin Heidegger: ”arta este locul evenimentului, al dezvăluirii, al adevărului, ...”. Ei fac să trăiască în pictura lor acel centru viu, acel functor, acel termen creator de goluri care trebuie să fie prezent în orice act creator superior. În jocul despre care vorbim putem să ne întîlnim cu realitatea barocă a excesului de plus sau cu realitatea excesului de minus. “Acolo”-ul ca formă culturală a unui loc și a unei lumi dă socoteală de demna măsură a lumii din jur, a lumii din imaginația artistului, dar și a

THERE

There; the adverb that enlivens and modulates, bringing together freedom and grace along with the frenzy and refined fantasy of place.

The four painters engaged in the search for an episteme that contains the mystery capable of expressing their deepest selves — Cristian Porumb, Cristina Marian, Marius Lehene, and Mihail Tomescu — find themselves, then, in the circumstance of this happy “encounter” in which the adverb there animates, clarifies, softens, and extends the action of their vocation to its utmost limits, allowing them to discover a syntality that unites them, yet also preserves the individuality through which they maintain and shift, restrain and unrestrain at will, the superior and free play of discovering new territories in their own “depths,” as well as in the “depths” of the world. Each of the painters brings to this encounter the most refined hypostasis under which we can say their artistic profile takes shape, and in which the adverbial quality through which they discover that there reigns supreme. For each of the four artist-painters, the adverb modulates the verb just as the noun rescues the verb from rigidity and gives it nuance — around it they build their substance and manage to give meaning to the visual subject they serve.

The actions and moods that the four painters serve — expressing themselves through them — help them to break free from the inertia of the world we live in. The poetic dispositions they provoke, beyond their inertia, are activated within that inertia by the there that expresses, as Cristina Marian notes by quoting Martin Heidegger, that “art is the place of the event, of revelation, of truth, ...” They make that living center, that functor, that creator of voids that must be present in any higher creative act, come alive in their painting. In the play we speak of, we may encounter the baroque reality of excess — whether of surplus or of lack. The there as a cultural form of a place and of a world accounts for the noble measure of the

profunzimii Sinelui său. Pînă la urmă, dacă e să ne gîndim la felul culturii de a fi spornică, e bine să ne alinăm cu gîndul că acel “acolo” al sinelui care face parte din creșterea spornică a propriei noastre deveniri poate produce bucurie și celorlalți și în ultimă instanță lumii în care trăim.

Un “loc comun” al picturii pe care ni-l dă pictura pe care o slujim și ”sinele” pe care îl regăsim sporit în noi înșine împreună cu fantezia și cu frenezia pe care o împrumutăm dacă ne exersăm ca și Cristian Porumb cu lumea zeului Pan, atunci compunem o bucurie și o exuberanță care poate vindeca umanitatea contemporană de morbul melancolicelor noastre tristeți. Dacă însă ne regăsim în adîncul memoriei noastre adolescente, în dimensiunea feminină a propriei noastre umanități descoperind-o ca pe o constantă a firii și a spiritului ca în desfășurările iconice ale Cristinei Marian, atunci putem să sperăm că-i redăm lumii bogăția, culorile, spontaneitatea și surîsul pentru a obține un “Acolo” care are componenta angelică sau, de ce nu, abisală a umanității din noi. Iar dacă “perzîndu-ne” într-o lume care ar putea să facă posibilă libertatea și grația odată cu rafinamentul tăcerilor și al singurătății care ne însemnează reținerea și/sau tumultul care pun laolaltă liniștea și violențele pasiunii, nostalgia paradisului pierdut și iluzia celui regăsit – dispersiunea și concentrarea – ca în cazul lui Marius Lehe, ne putem găsi în adîncul nostru un “Acolo” straniu, necunoscut și metafizic care să ne dezvăluie “adîncul” cel de dincolo de orice zări. Pentru pictorul Mihail Tomescu, ca și altădată, “gruparea” și “fuziunea” elementelor figurale în reprezentări fantasmatică este rezultatul unui proces subtil de punere în tensiune cu materialul care are încărcătura cromatică și tactilă pe care ceea ce este reprezentat, o impune. “Teatrul” de fapte și de umbre pe care pictorul le figurează funcționează după reguli grafice și cinematografice de conținut pictural care evocă memoria unor fapte metaforice care îi sînt proprii pictorului.

În esență “sufletele frumoase” ale celor care se întîlnesc în această expoziție fie că sînt închise asupra-le fie că sînt deschise caritabil către delirul luminos al amiezii ori către liniștea înțeleaptă a serii, “Acolo”-ul tuturor, scoate în

surrounding world, of the artist’s imagination, and of the depth of their Self. Ultimately, if we are to think of culture’s way of flourishing, it is good to soothe ourselves with the thought that that there of the self — which forms part of the fruitful growth of our own becoming — can bring joy to others too and, in the end, to the world we live in.

A “common place” of painting that both the painting we serve and the “self” we rediscover within ourselves, together with the fantasy and frenzy we borrow — if we, like Cristian Porumb, exercise ourselves with the world of the god Pan, compose a joy and exuberance capable of healing contemporary humanity from the morbid sadness of our melancholies. If, however, we find ourselves the depth of our adolescent memory, in the feminine dimension of our own humanity — seeing it as a constant of nature and spirit, as in the iconic unfoldings of Cristina Marian — then we may hope to give back to the world its richness, its colors, its spontaneity, and its smile, so as to obtain a There that bears the angelic, or why not, the abyssal component of humanity within us. And if, losing ourselves in a world that could make freedom and grace possible — along with the refinement of silences and solitude that mark restraint and/or tumult, that bring together the quiet and the violence of passion, the nostalgia of paradise lost and the illusion of paradise regained — as in the case of Marius Lehe, we may find within our depths a strange, unknown, and metaphysical There that reveals to us the “depth” beyond all horizons. For the painter Mihail Tomescu, as once before, the “grouping” and “fusion” of figural elements into phantasmatic representations is the result of a subtle process of creating a tension with the material, whose chromatic and tactile charge is imposed by what is represented. The “theater” of figures and shadows that the painter depicts operates by graphic and cinematic rules of pictorial content that evoke the memory of metaphorical beings proper to the painter himself.

In essence, the “beautiful souls” of those meeting in this exhibition — whether closed upon themselves or open charitably toward the luminous delirium of noon or the wise stillness of evening — their shared There reveals the

evidență noblețea și aristocrația cu care te ocupi cu subiecte alese sau ținuta și distincția neafectată cu care te ocupi ca un libertin al spiritului de subiecte alare marginale care reușesc să se constituie într-un “Acolo” inconfundabil. Pictorii noștri, care prin natura vocației lor sînt purtători de ordine își asumă – o vedem bine în această expoziție – condiția de a însoți, de a modula și de a interpreta în spiritul unei creativități care e bine ponderată și plină de valori care pun în evidență “un spirit” și “un sine” demult ieșit din minorat care jubilează în interiorul unei fecunde prietenii. “Acolo”-ul acestei revederi pe simeze reprezintă odihna spiritului creator pe care cei patru pictori o slujesc cu talent. Aparent, acest discurs vizual nu aduce noutate. Oricine crede că în felul de a fi împreună al celor patru pictori nu mai lasă loc pentru o substanță a noului și pentru fervoarea și predicarea lui, se înșală. Cei patru își caută tonul pentru a face, fie și indirect, elogiul prieteniei și iubirii camaraderesti care devine sub privirile noastre un nou stil de cultură. Ei “arată” ceea ce este semnificativ în lume cu ajutorul picturii lor. Și pentru că ne-a fost dat să trăim într-o lume în care “totul pare a fi fost spus” ei constată că este loc pentru “felul” în care trebuie făcut și spus ceea ce ți-a rămas ție de spus. “Acolo”-ul lor dă o versiune rafinată despre ceea ce nu încetăm să fim. Aristocrația talentului sub semnul adverbului este și în această expoziție ca și în cea făcută tot împreună în expoziția din 2024 de la Muzeul de Artă din Cluj, “Alte Vieți”, suverană.

OLIV MIRCEA
Octombrie, 2025

dignity and nobility with which one engages chosen subjects, or the unpretentious distinction with which one, as a libertine of spirit, handles seemingly marginal subjects that manage to form an unmistakable There. Our painters, by the nature of their vocation as bearers of order, assume — as we clearly see in this exhibition — the condition of accompanying, modulating, and interpreting in the spirit of a well-measured creativity full of values that highlight a “spirit” and a “self” long matured, rejoicing within a fertile friendship. The There of this reunion on the gallery walls represents the respite of the creative spirit that the four painters serve with talent. Apparently, this visual discourse brings no novelty. Anyone who thinks that in the togetherness of these four painters there is no longer room for new substance or for its fervor and proclamation is mistaken. The four seek their tone in order to render, even indirectly, the praise of friendship and brotherly love, which under our gaze becomes a new cultural style. They “show” what is significant in the world through their painting. And since we happen to live in a world in which “everything seems to have been said,” they realize that there is still room for the way in which what remains to be said must be said and done. Their There gives a refined version of what we never cease to be. The nobility of talent under the sign of the adverb is, in this exhibition — as in their previous one together at the Cluj Art Museum in 2024, Other Lives — sovereign.

OLIV MIRCEA
October, 2025

Atât palimpsestul vizual cât și fragmentarea provin din și abordează conștiința reorientării și reinterpretării continue, inclusiv conștiința auto-reinterpretării, tipică celor care aparțin simultan mai multor culturi. Pânza, precum și ceea ce se întâmplă pe ea, devine un spațiu fără loc care dezvăluie înțelesuri doar ca mișcare, adevăr doar ca schimbare - trecerea de la un lucru la altul. Ca atare, sensul este pentru mine o pădure în care mă simt atât acasă, cât și perpetuu pierdut.

Both the visual palimpsest and the fragmentation come from and address an awareness of the perpetual re-orientation and re-interpretation, including self-reinterpretation, that is typical of those simultaneously belonging to multiple cultures. The canvas as well as what happens on it becomes a space without place that reveals meaning only as motion, truth only as change, shifting from one thing to another. As such, meaning is for me a forest where I am both at home and perpetually lost.

Marius Lehene

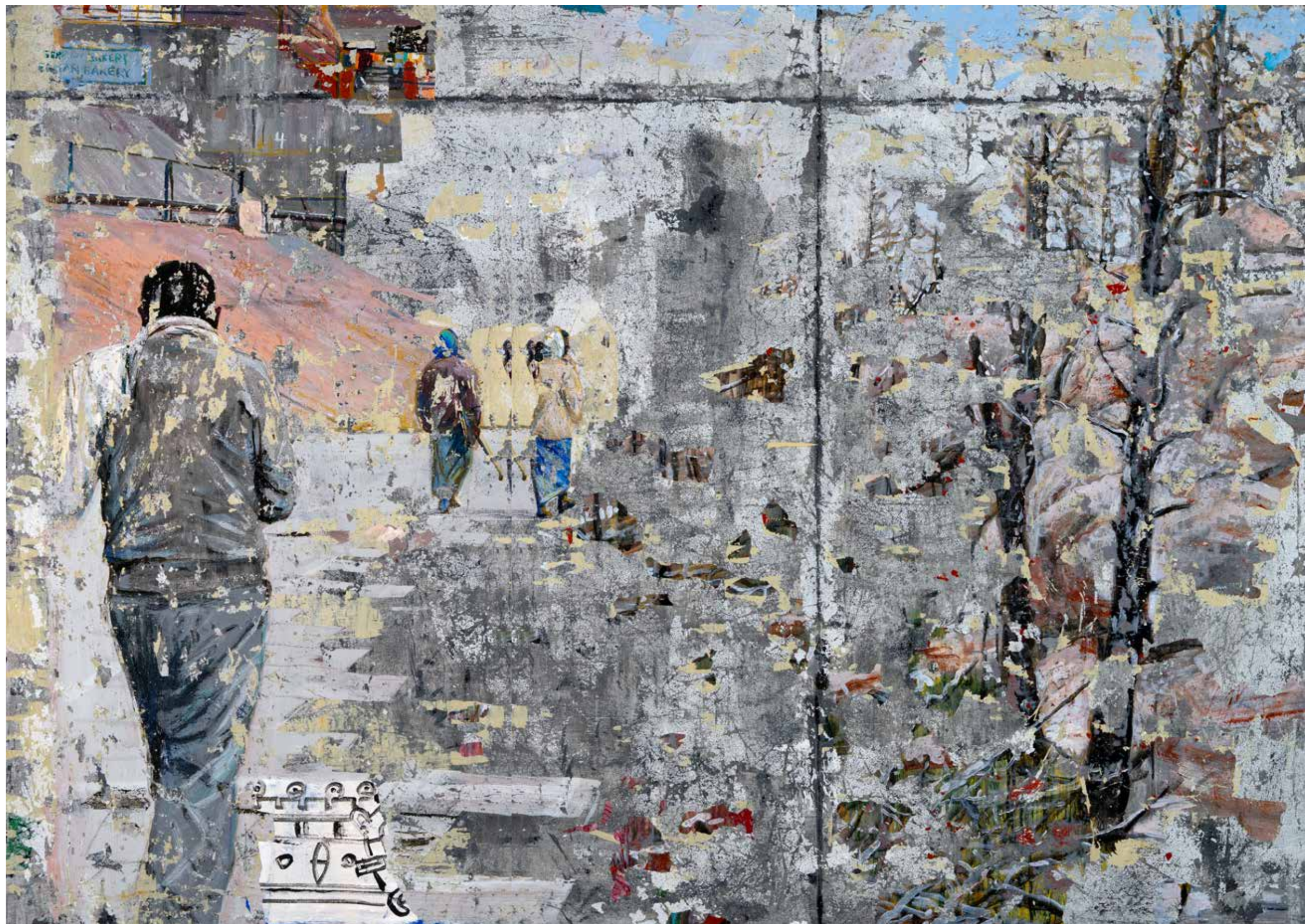
Brahmanul și pîrjolul
2025
acrilice pe in
117 x 163cm

The Brahmin and the Burn
2025
acrylics on linen
117 x 163cm

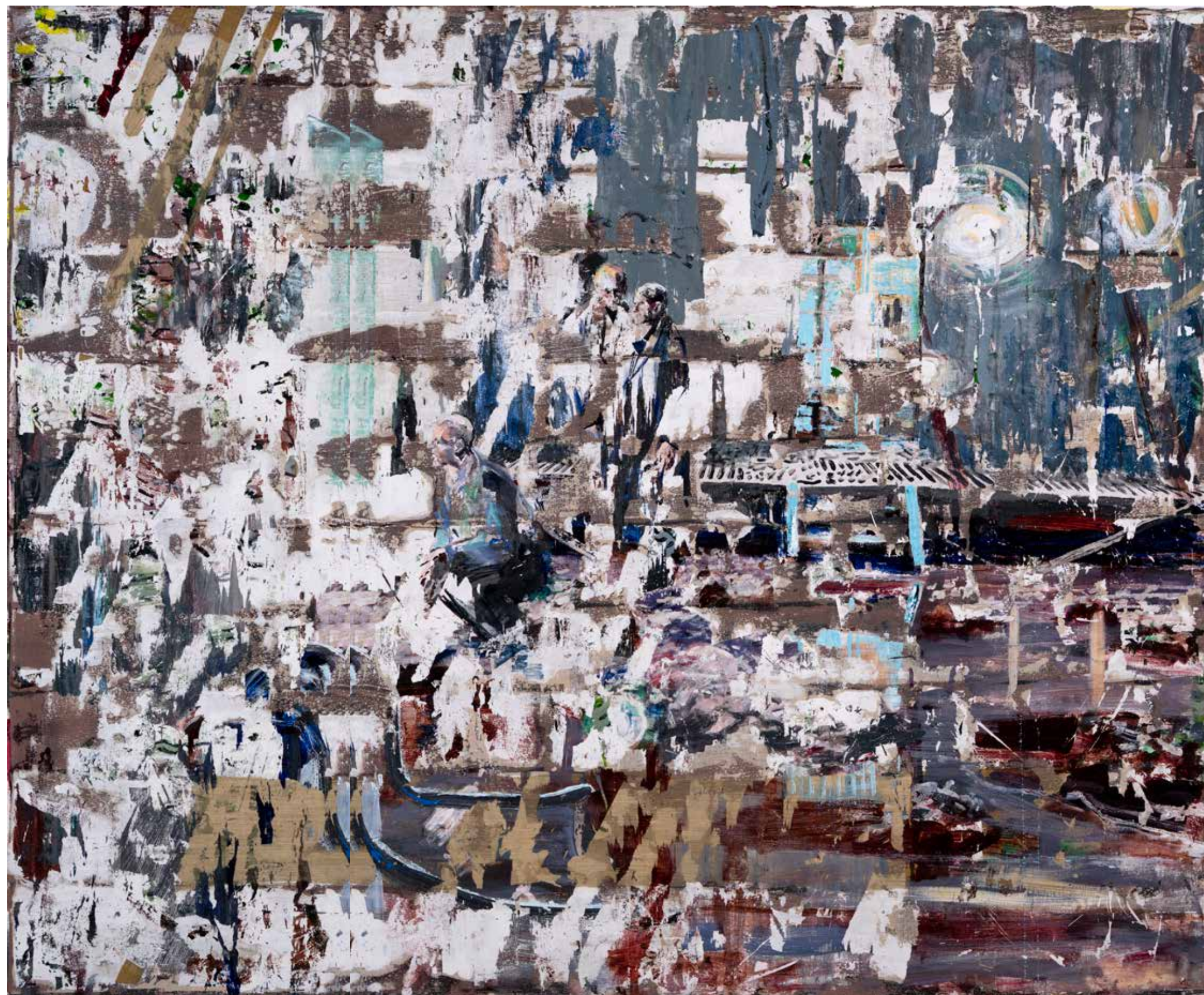
Arde doar altundeva
2025
acrilice pe panză
117 x 163cm

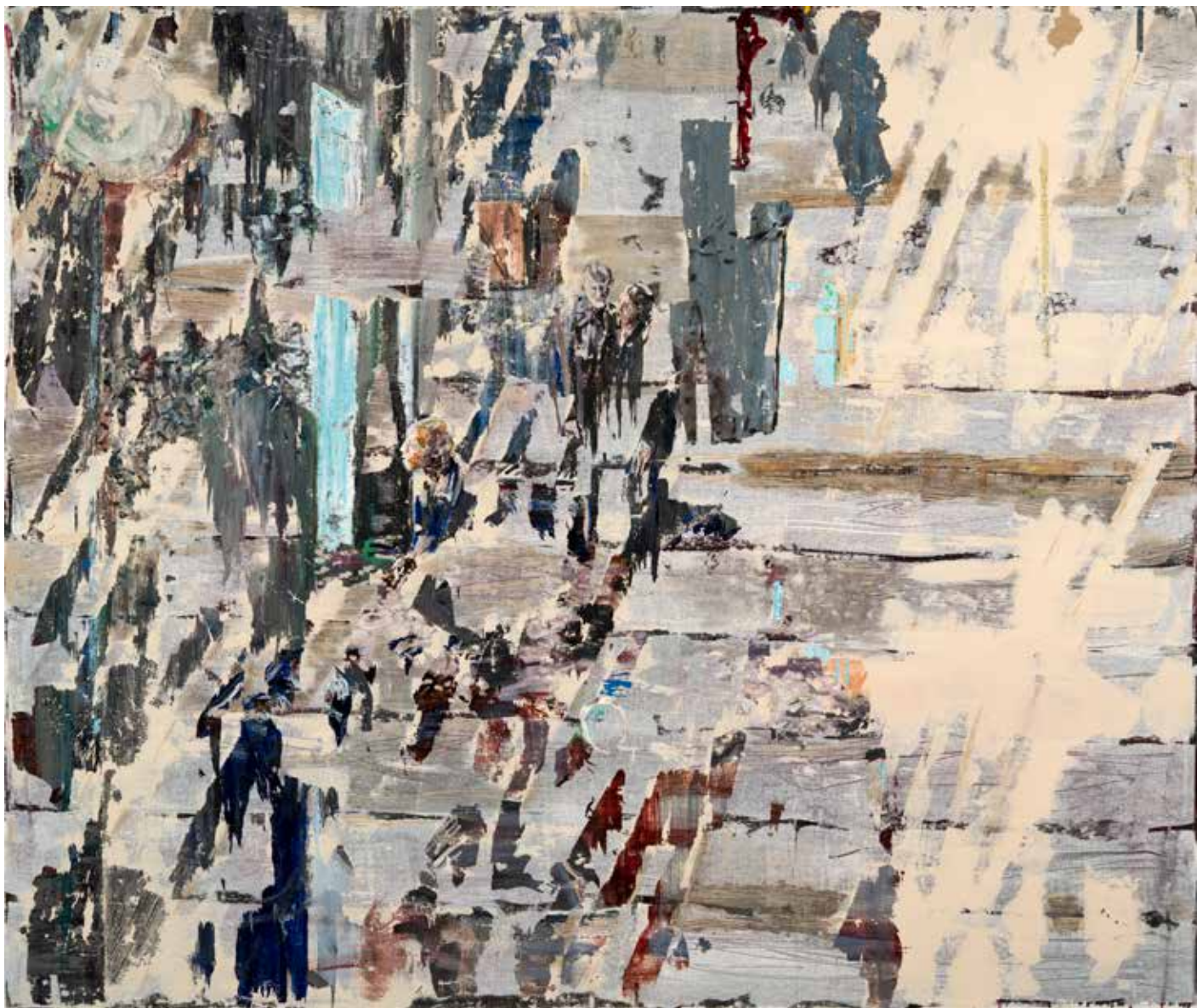
It Only Burns Elsewhere
2025
acrylics on canvas
117 x 163cm

Zona 2
2022
acrilice pe pânză
132 x 157cm

The Zone 2
2022
acrylics on canvas
132 x 157cm

Zona 1, 2022, acrilice pe pânză, 132 x 157cm

The Zone 1, 2022, acrylics on canvas, 132 x 157cm

Pământ ars 1
2022
acrilice pe pânză
132 x 157cm

Scorched Earth 1
2022
acrylics on canvas
132 x 157cm

Pământ ars 2, 2022, acrilice pe pânză, 132 x 157cm
Scorched Earth 2, 2022, acrylics on canvas, 132 x 157cm

Pini și pini, 2024, acrilice și tehnică mixtă pe lemn, 23 x 30cm
Pines and Pines, 2024, acrylics and mixed media on wood, 23 x 30cm

După pîrjol, un banian și o iarnă
2021
acrilice pe pânză
117 x 163cm

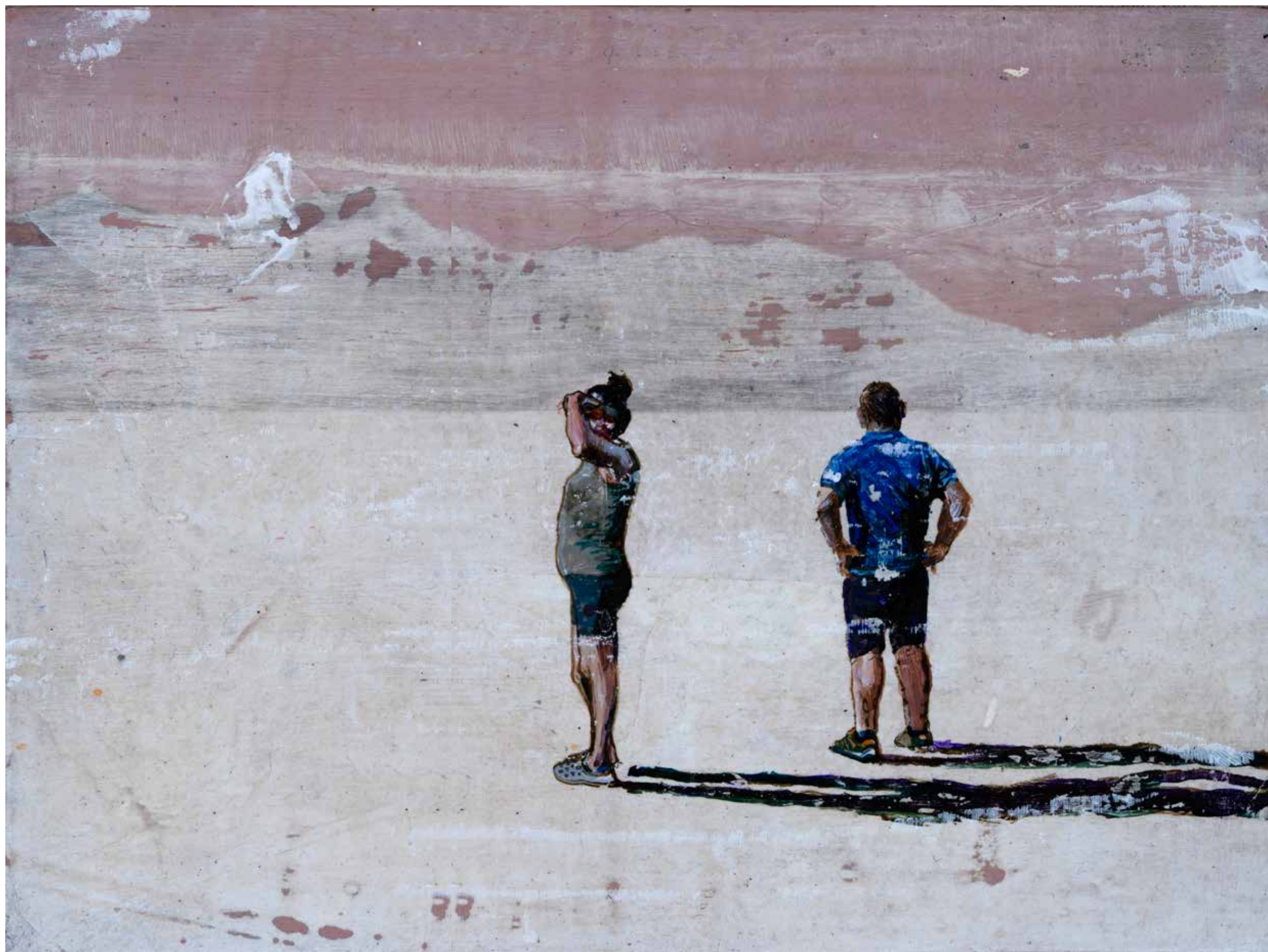
After Burn, a Banyan, and a Winter
2021
acrylic on canvas
117 x 163cm

Bocitori, 2024, acrilice pe lemn, 23 x 30cm
Mourners, 2024, acrylics on wood, 23 x 30cm

Adela și Constantin II
2025
acrilice pe lemn
18 x 23cm

Adela și Constantin II
2025
acrylics on wood
18 x 23cm

Lucrările propun un „acolo“ fără coordonate spațiale în care elementele unui timp absent, pierdut demult recrează un spațiu, schițează o situație, un eveniment, un timp, o stare. (oglinzile trecutului).

Contextul e cel care provoacă repopularea lui, podul bunicii, ca loc magic, investit cu emoție se extinde la dimensiuni infinite, oferind rememorarea.

Prin pictura mea vorbesc despre un „acolo” unde emoția creează întinderi nelimitate care se desfășoară și cresc asemeni unor peisaje desprinse dintr-o fereastră renașcentistă.

Cartografiind universul personal, elemente ca hârtia pliată (Poveste despre nori sau Cer împăturat) sub diverse forme, avionul, barca, morișca de vânt.. etc, devin repere, fire de legătură cu un trecut îngropat de contingența zilei de azi. Intuitiv încerc să refac o hartă a unei lumi în care culoarea redefineste parametrii percepției prin intensitate sau revine impropriu, impulsiv, nerespectând tipare. Caut să redau energia unei emoții, a unui loc „acolo” unde prin jocul dintre vizibil și invizibil visul dezirabil e reluat, spart și recreat la nesfârșit pentru că arta așa cum afirma M. Heidegger „este locul evenimentului, al dezvăluirii, al adevărului.”

The works propose a „there“ without spatial coordinates in which the elements of an absent, long-lost time recreate a space, sketch a situation, an event, a time, a state. (mirrors of the past).

The context is what causes its repopulation, the grandmother’s bridge, as a magical place, invested with emotion expands to infinite dimensions, offering remembrance.

Through my painting I speak of a „there“ where emotion creates unlimited expanses that unfold and grow like landscapes detached from a Renaissance window.

Mapping the personal universe, elements such as folded paper (Story about clouds or Folded sky) in various forms, the airplane, the boat, the windmill.. etc., become landmarks, connecting threads with a past buried by the contingency of today. Intuitively I try to recreate a map of a world in which color redefines the parameters of perception through intensity or returns inappropriately, impulsively, not respecting patterns. I seek to reproduce the energy of an emotion, of a place „there“ where, through the play between the visible and the invisible, the desirable dream is resumed, broken, and recreated endlessly because art, as M. Heidegger stated, „is the place of the event, of revelation, of truth.“

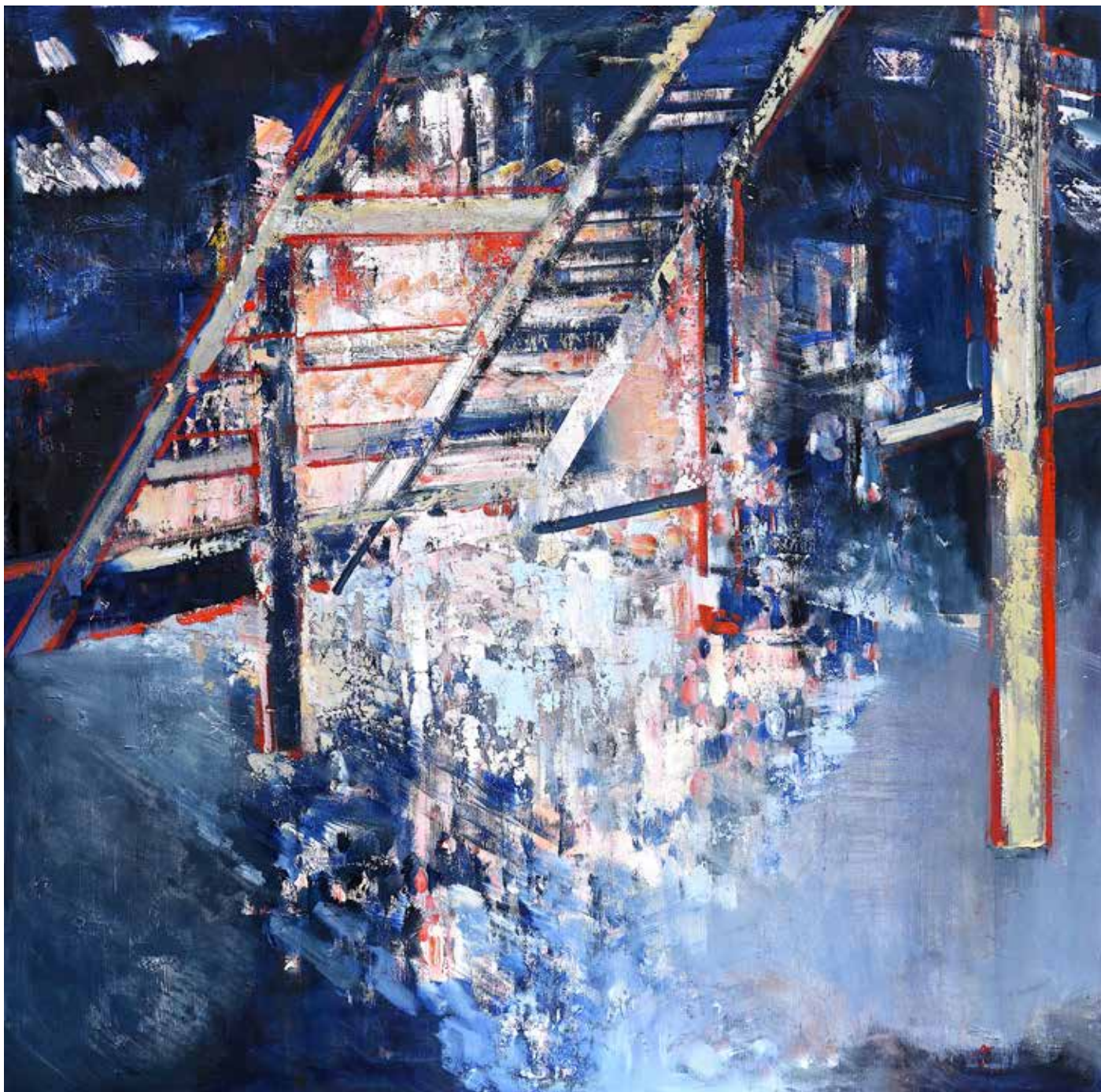
Cristina Marian

Oglinzile trecutului II
acrilic pe pânză
120 x 100 cm

Mirrors of the Past II
acrylic on canvas
120 x 100 cm

Podul bunicii(I), ulei pe pânză, 100 x 200 cm(diptic)
Grandma's Attic (I), oil on canvas, 100 x 200 cm (diptych)

Podul bunicii(II), ulei pe pânză, 100 x 200 cm(diptic)
Grandma's Attic (II), oil on canvas, 100 x 200 cm (diptych)

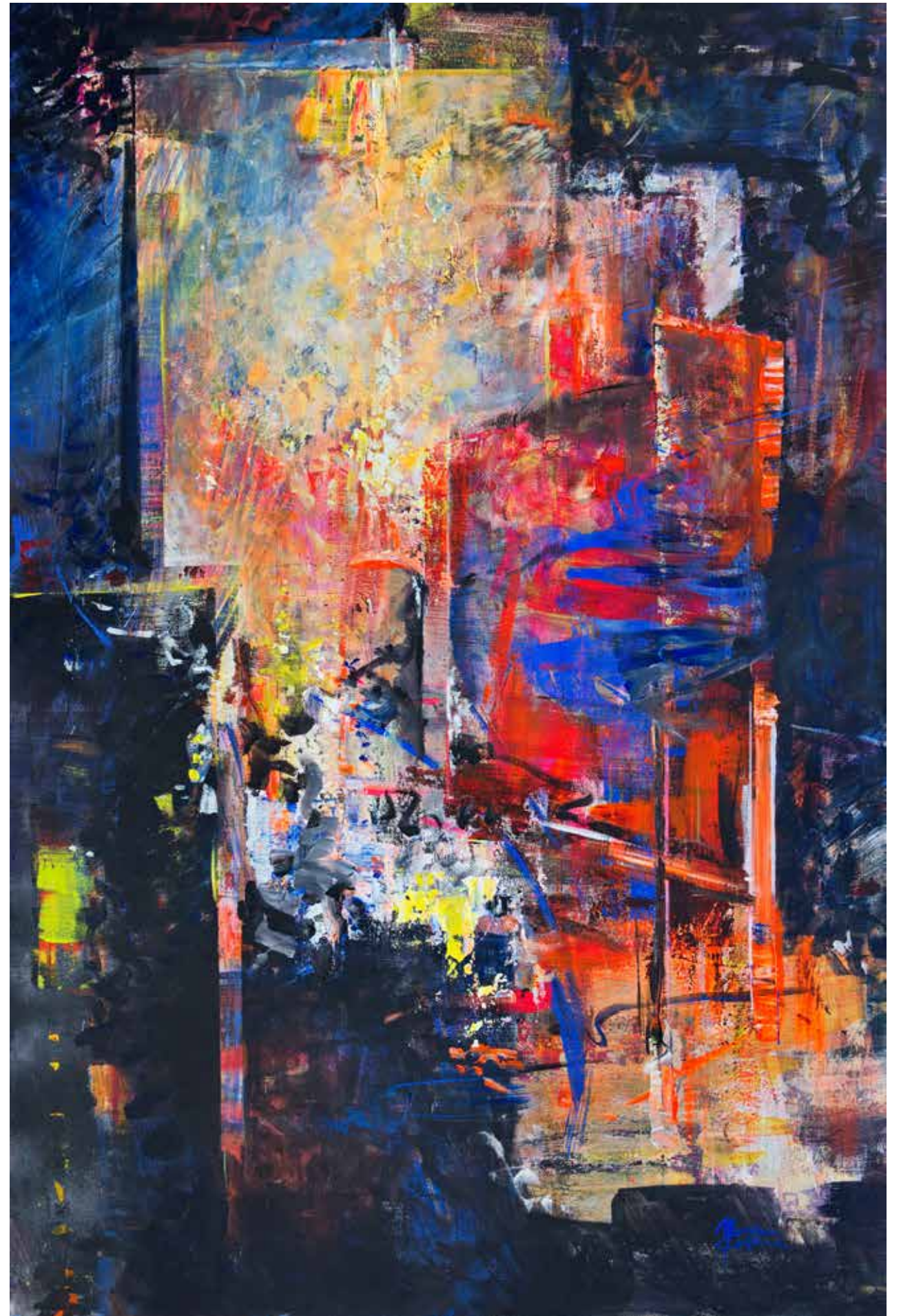
Port
acuarela pe hârtie
30 x 30 cm

Haven
watercolor on paper
30 x 30 cm

Oglinzile trecutului I
acrilic pe pânză
100 x 150 cm

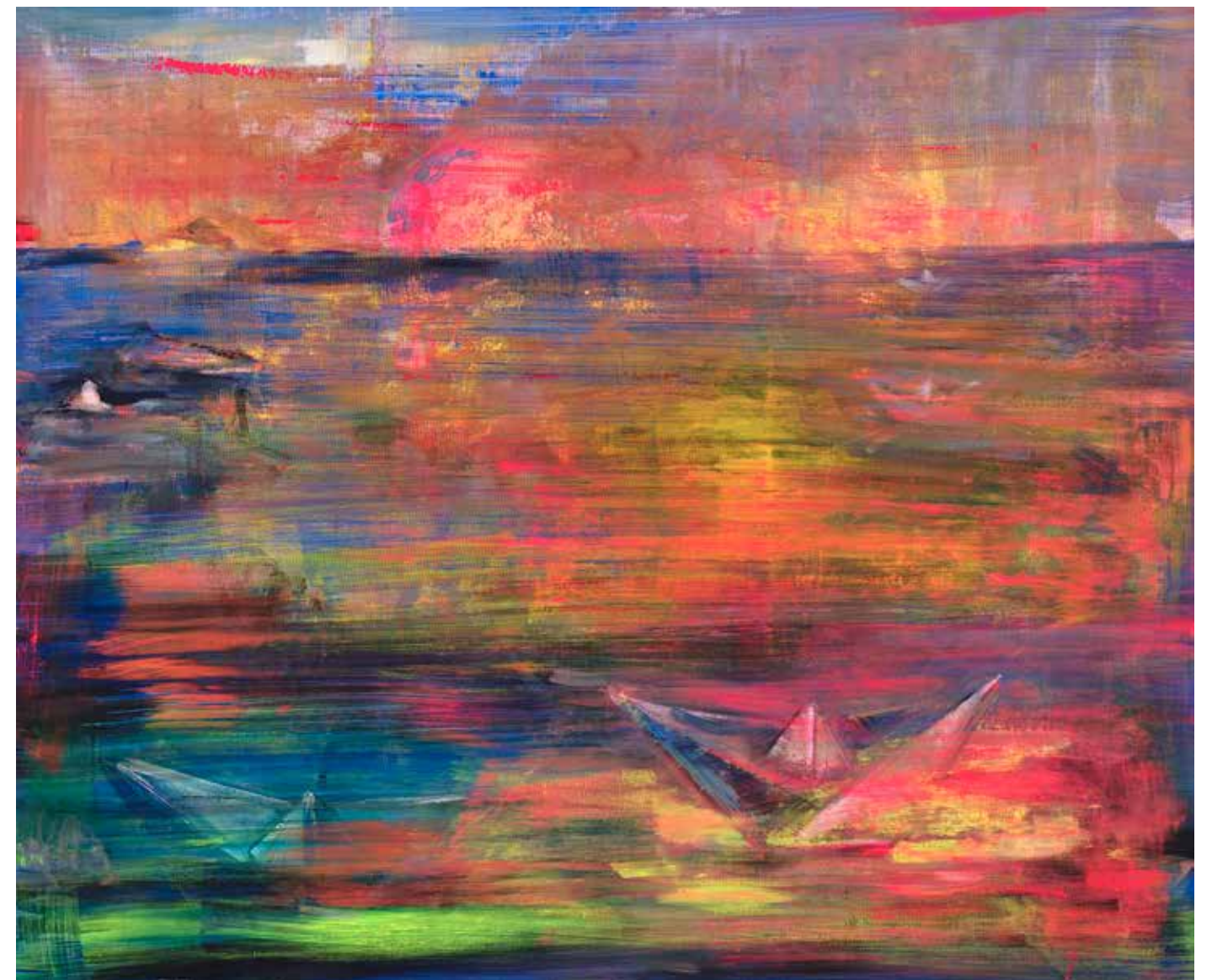
Mirrors of the Past I
acrylic on canvas
100 x 150 cm

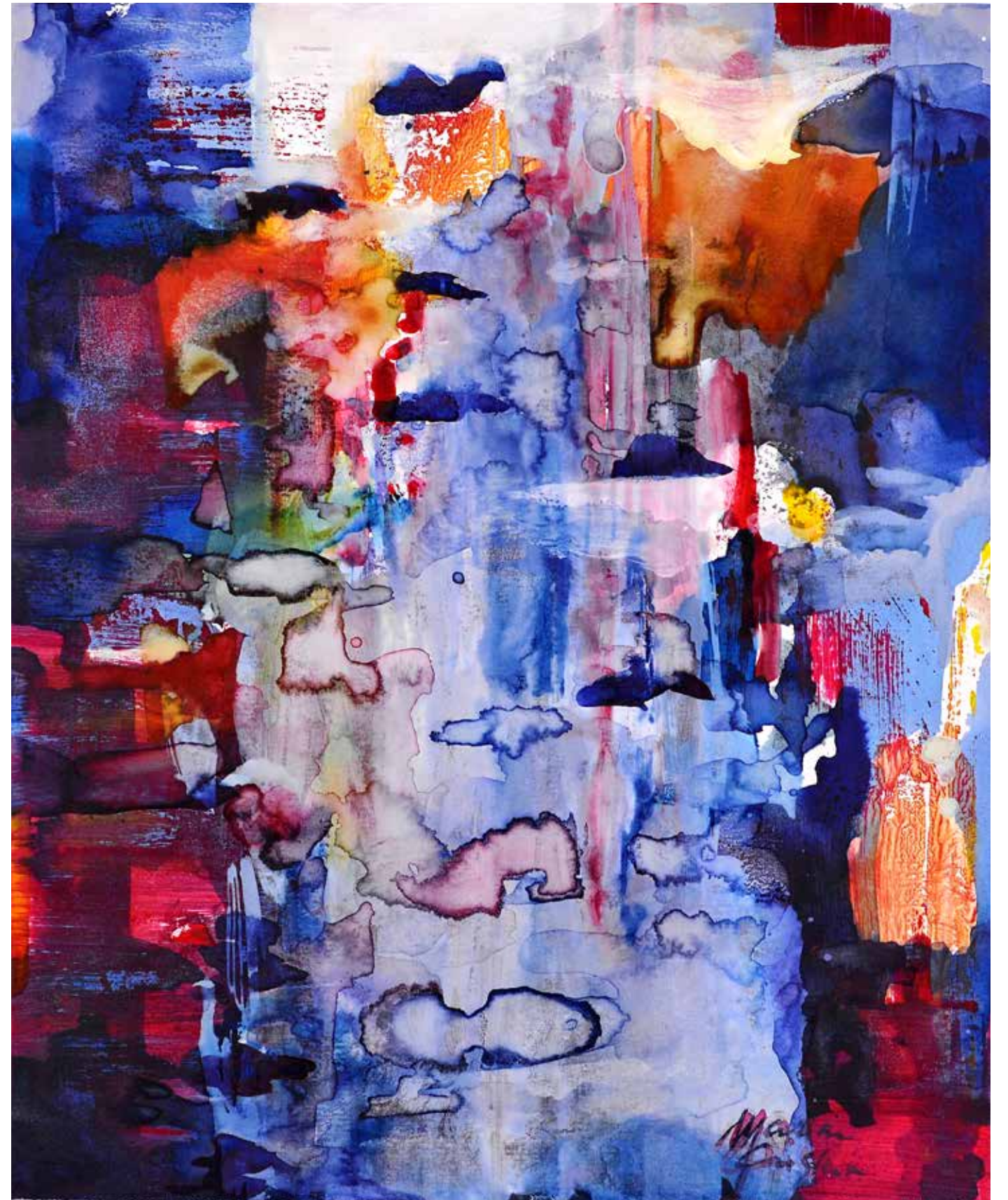
Destinații de hârtie, acrilic pe pânză, 120 x 100 cm
Paper destinations, acrylic on canvas, 120 x 100 cm

Altădata vara, acrilic pe pânză, 120 x 100 cm
Another Time in Summer, acrylic on canvas, 120 x 100 cm

Portal
acuarelă pe hârtie
21 x 29,5 cm

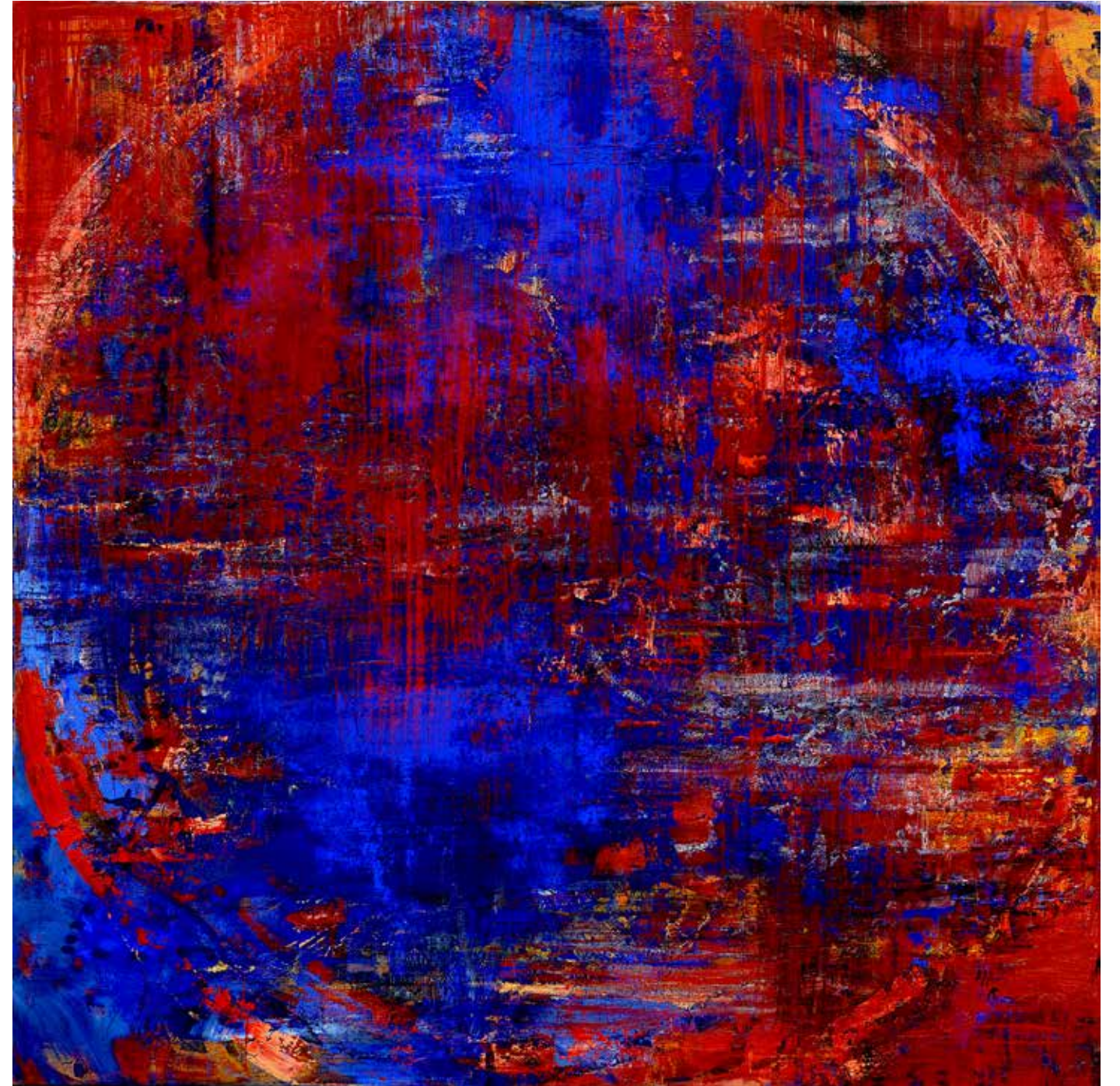
Portal
watercolor on paper
21 x 29.5 cm

Migrația norilor
tehnică mixtă pe hârtie
30 x 30 cm

Cloud Migration
mixed media on paper
30 x 30 cm

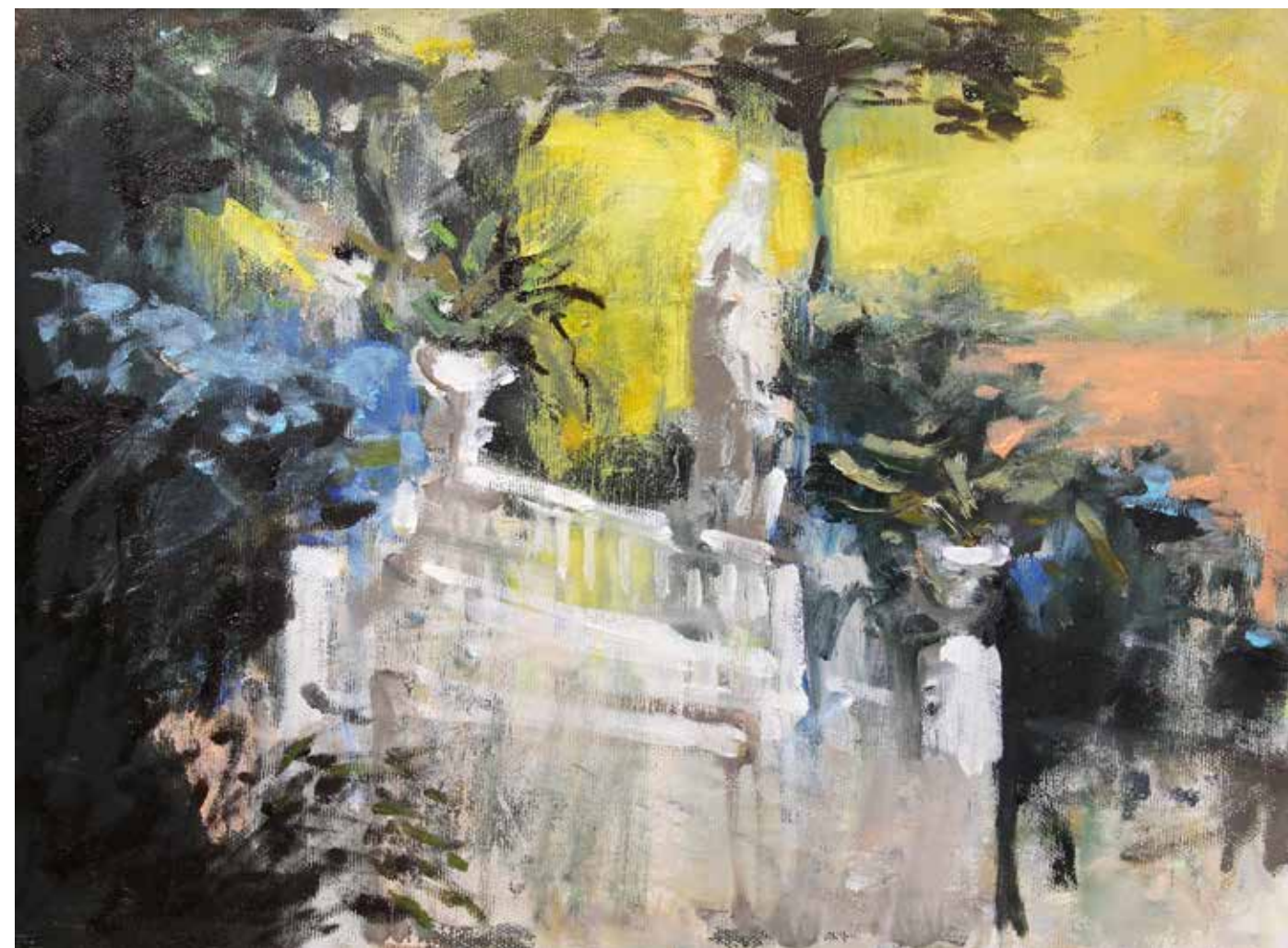

Entropic gravity - Vibrație, ulei pe pânză, 100 x 100 cm
Entropic Gravity - Vibration, oil on canvas, 100 x 100 cm

...un jurnal vizual, o călătorie care nu este doar un simplu traseu între diferite insule sau țărmuri ci este și o expresie a liberului arbitru.

...a visual diary, a journey that is not just a simple route between different islands or shores but is also an expression of free will.

Cristian Porumb

Alee către mare 1, 2025, ulei pe pânză, 30 x 40 cm
Alley to the Sea 1, 2025, oil on canvas, 30 x 40 cm

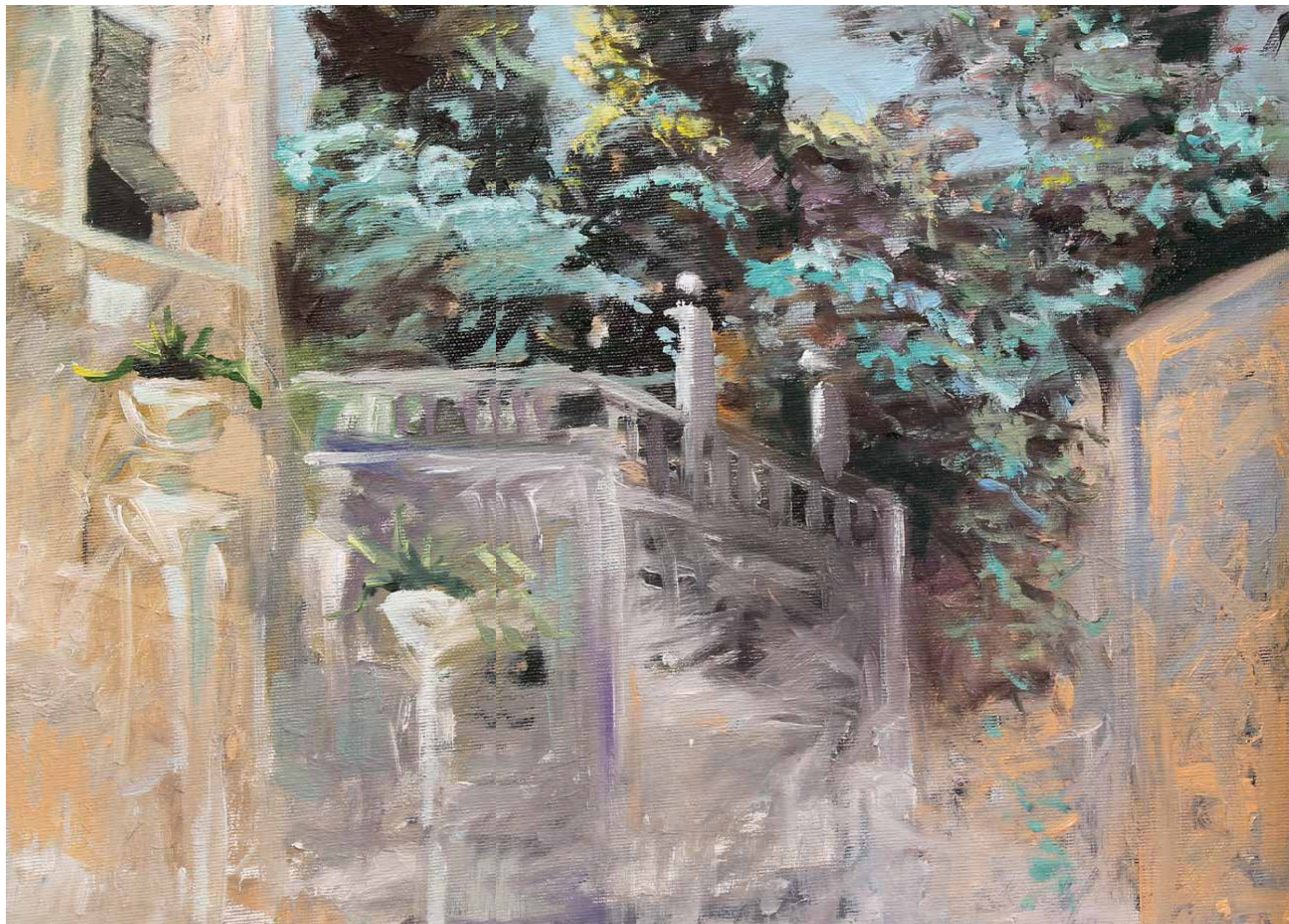
Sibenik
2023
ulei pe pânză
120 x 80 cm

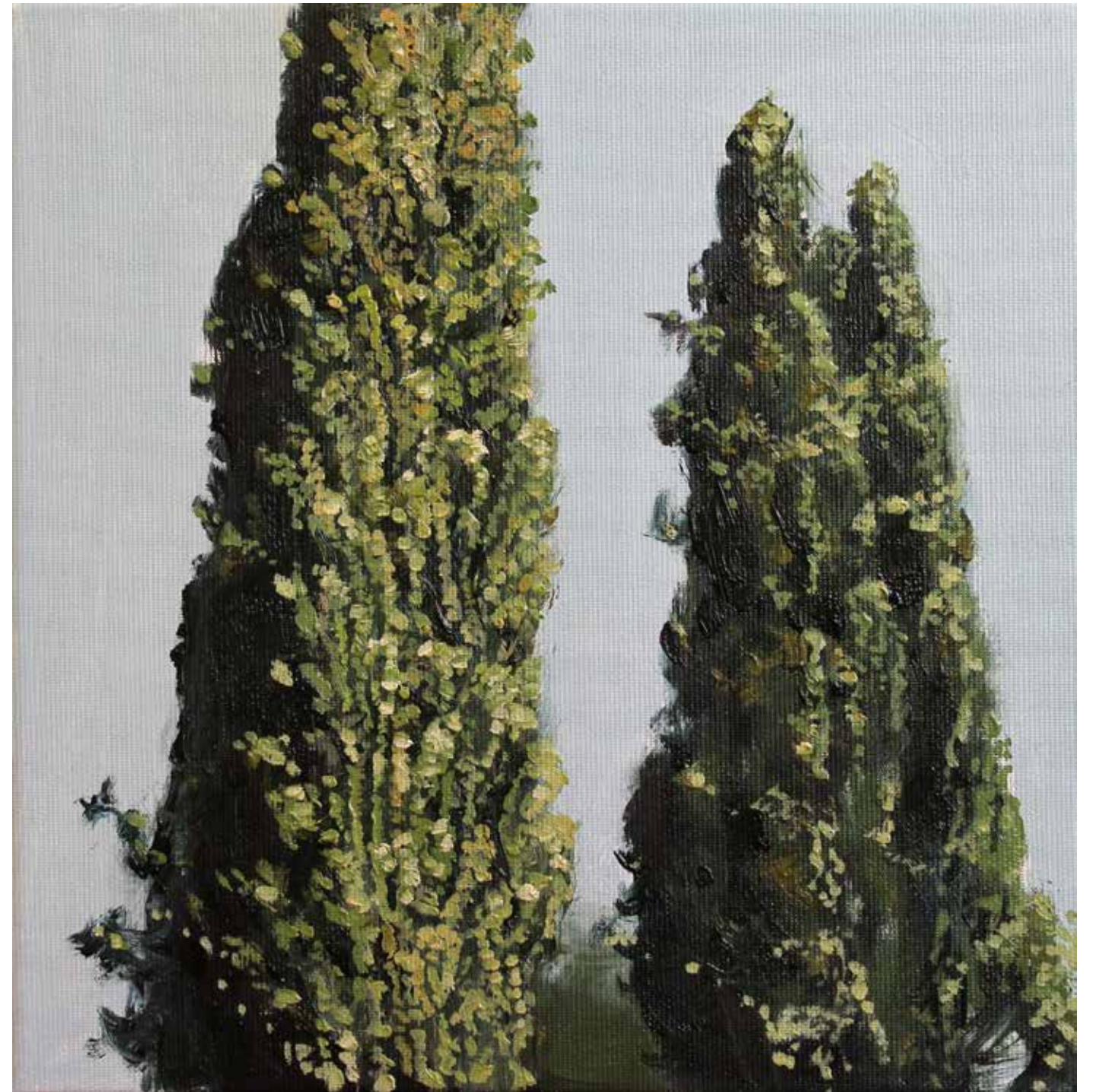
Sibenik
2023
oil on canvas
120 x 80 cm

Alee către mare 2
2025
ulei pe pânză
35 x 40 cm

Alley to the Sea 2
2025
oil on canvas
35 x 40 cm

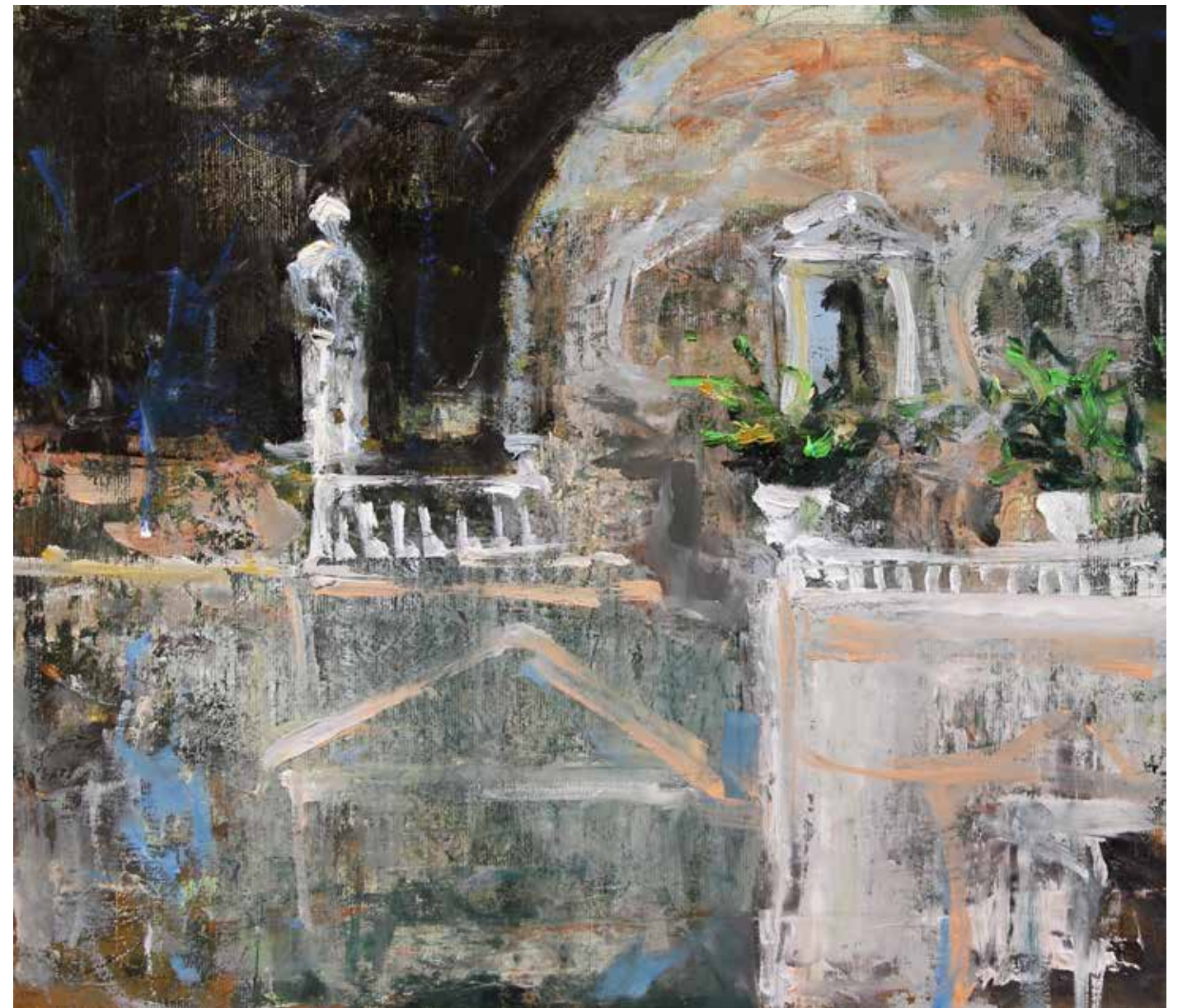

Chiparoși, 2017, ulei pe pânză, 30 x 30 cm
Cypresses, 2017, oil on canvas, 30 x 30 cm

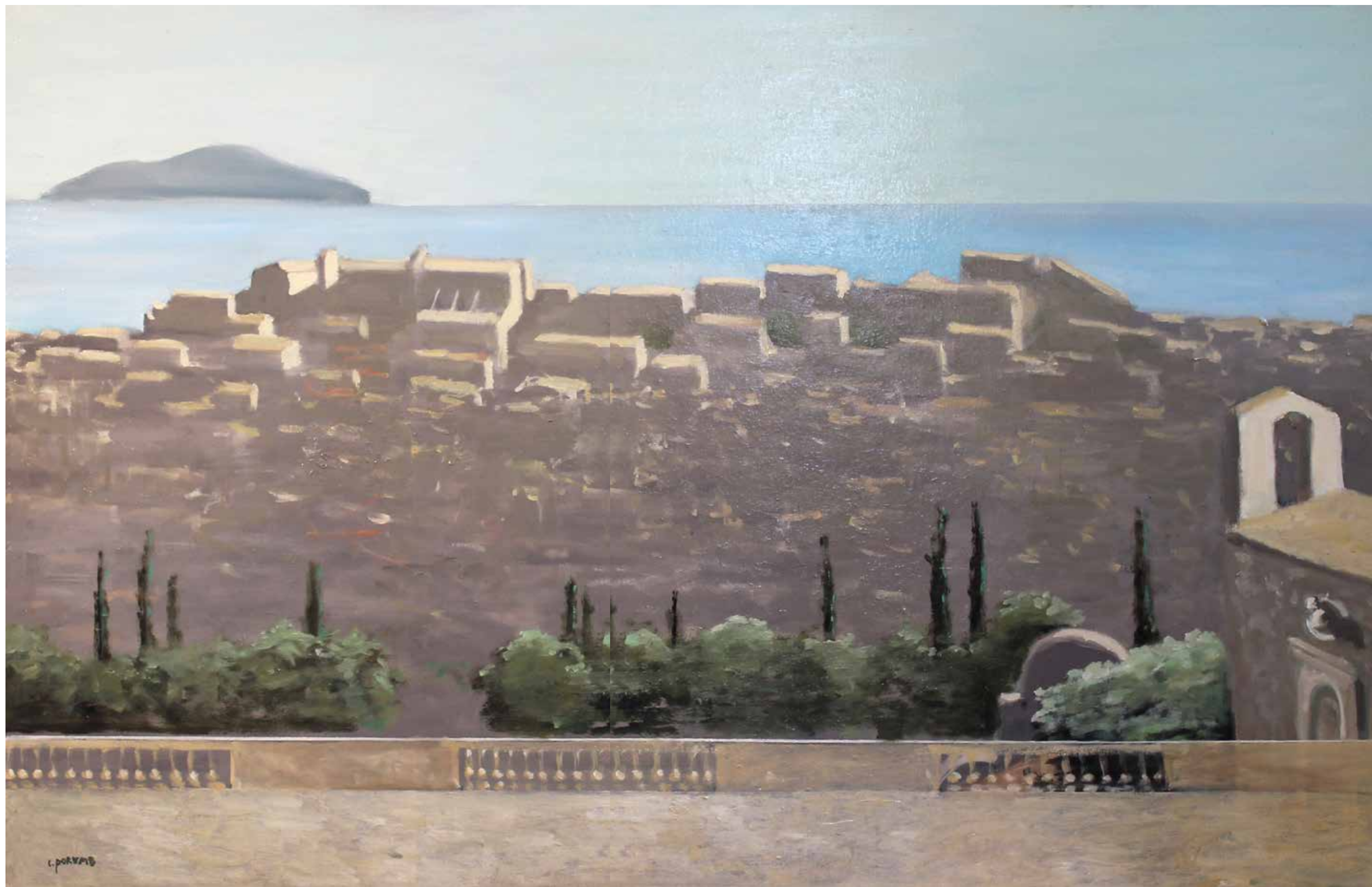
Grădina palatului, 2025, ulei pe pânză, 35 x 40 cm
The Palace Garden, 2025, oil on canvas, 35 x 40 cm

Alee către mare 3, 2025, ulei pe pânză, 35 x 40 cm
Alley to the Sea 3, 2025, oil on canvas, 35 x 40 cm

Dubrovnik
2023
ulei pe pânză
120 x 80 cm

Dubrovnik
2023
oil on canvas
120 x 80 cm

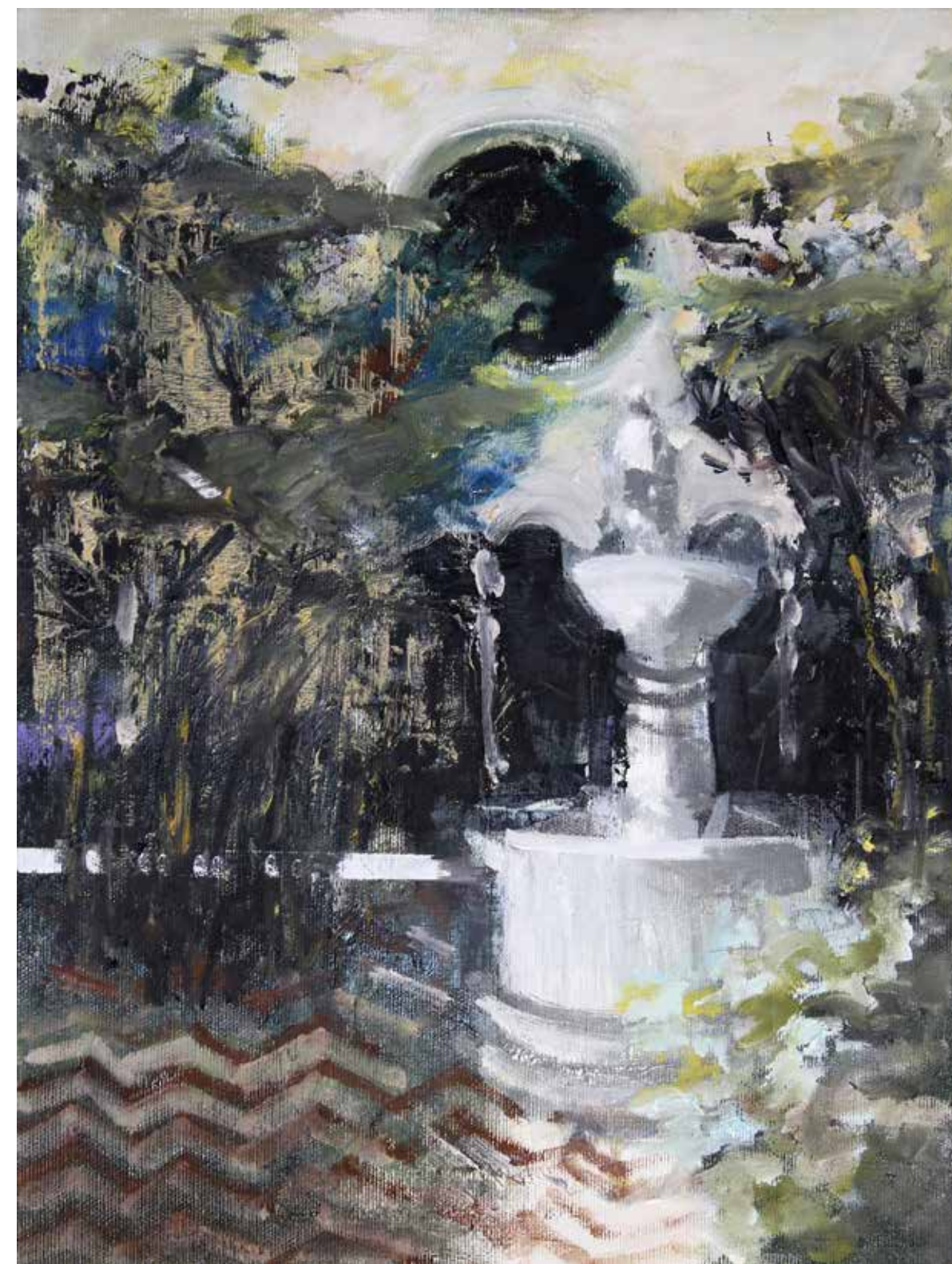

Vrbnik, 2025, ulei pe pânză, 80 x 80 cm
Vrbnik, 2025, oil on canvas, 80 x 80 cm

Grădina abației, 2025, ulei pe pânză, 35 x 40 cm
 Abbey Garden, 2025, oil on canvas, 35 x 40 cm

Clastrum, 2025, ulei pe pânză, 40 x 30 cm
 Clastrum, 2025, oil on canvas, 40 x 30 cm

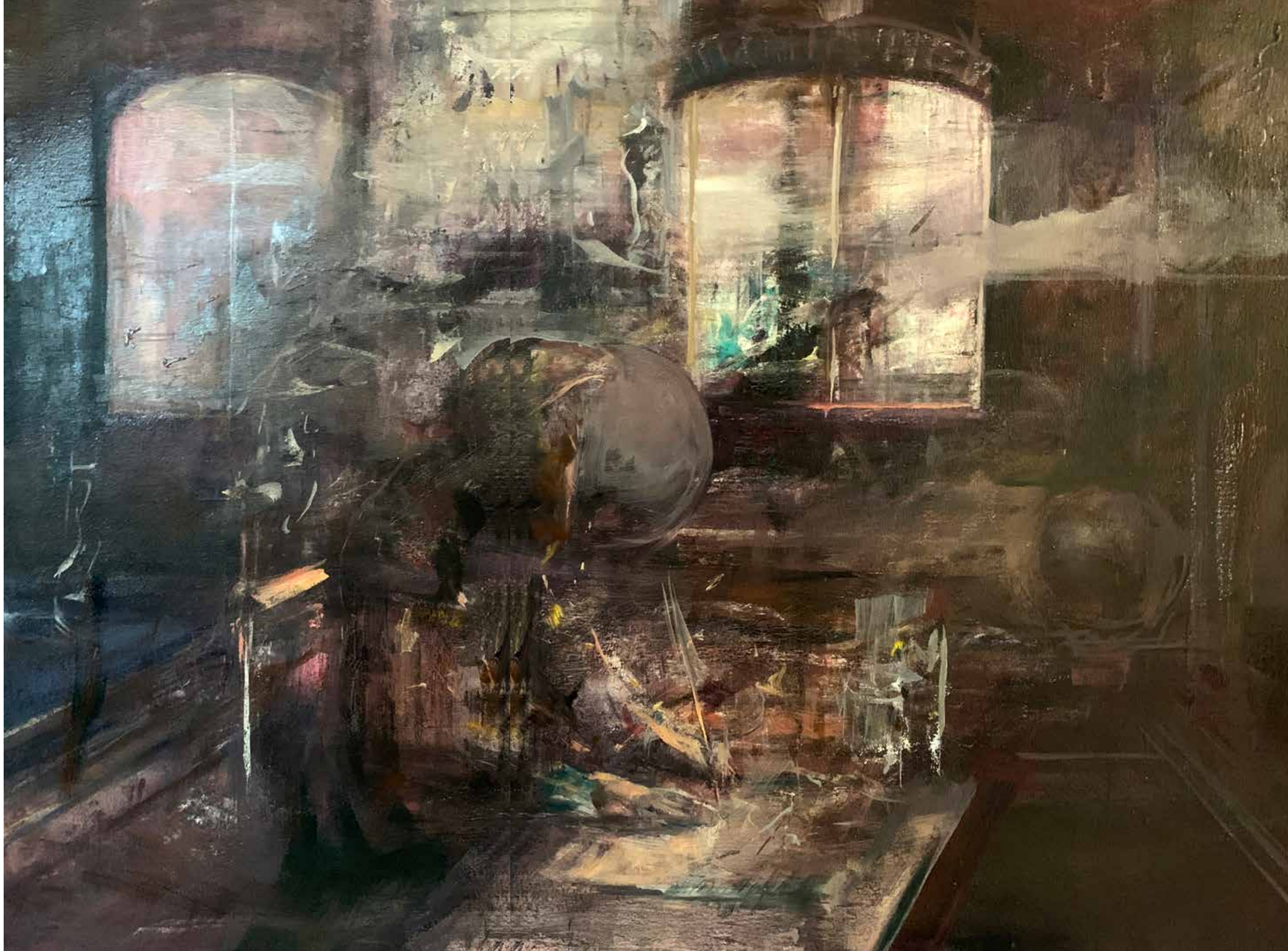
Corpul uman nu este doar un exemplu al celei mai complexe surse de inspirație, ci un destinatar al unei substanțe plastice care se schimbă de-a lungul veacurilor, influențată de un mod reînnoit de înțelegere a realității și de o sensibilitate reînnoită. Pentru mine, corpul uman este acea substanță care schimbă părți din compoziția sa interioară cu întregul mediu într-un joc alchimic de a da și a lua.

The human body is not just an example of the most complex source of inspiration, but a recipient of a plastic substance that changes over the centuries, influenced by a renewed way of understanding reality and a renewed sensitivity. For me, the human body is that substance that exchanges parts of its inner composition with the entire environment in an alchemical game of give and take.

Mihail Tomescu

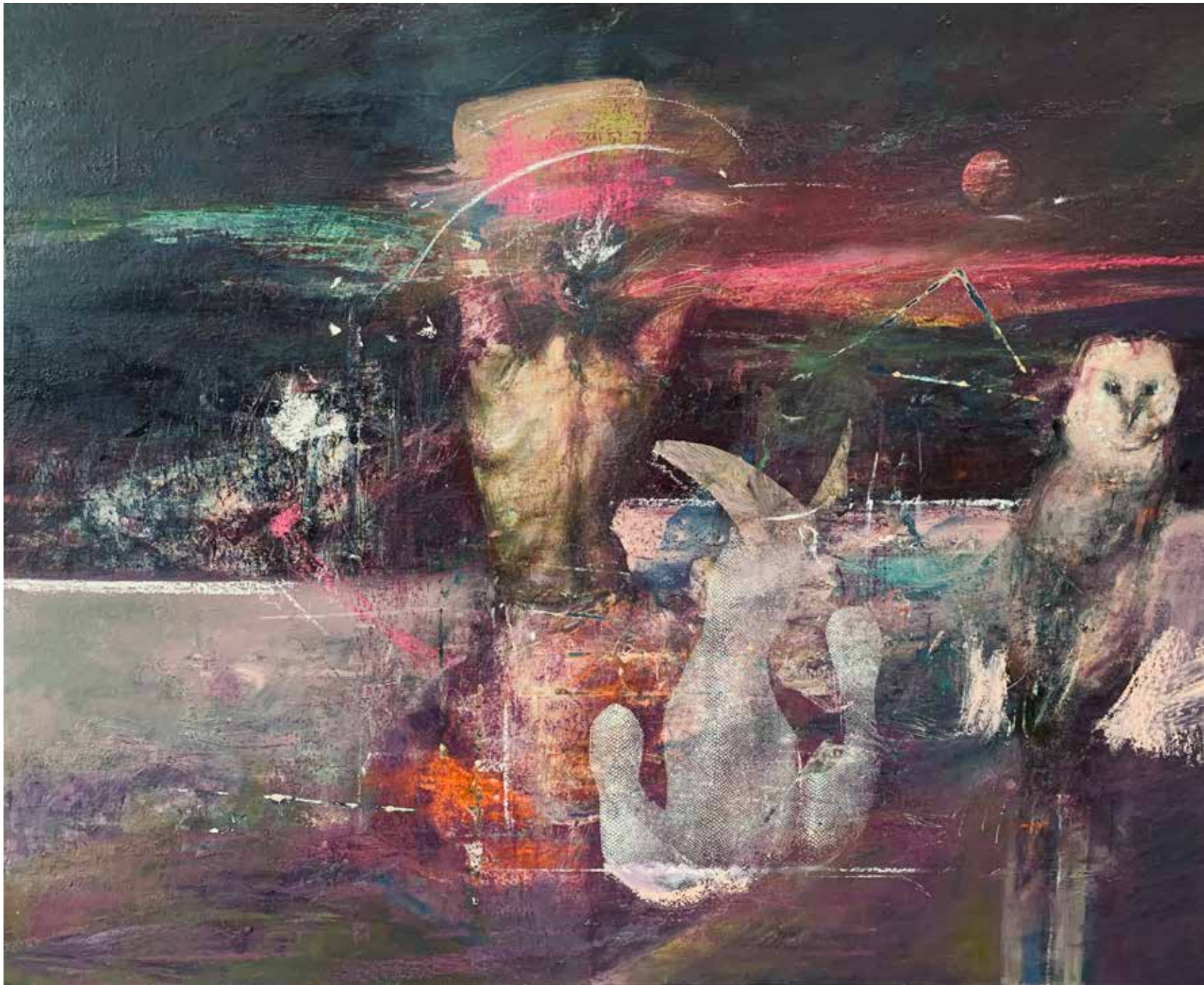
Camera lui Faust
ulei pe pânză
80 x 130 cm

Faust's Room
oil on canvas
80 x 130 cm

Talasofobie_Walpurgnacht II, tehnică mixtă pe carton, 30 x 44 cm
 Thalassophobia_Walpurgnacht II, mixed media on cardboard, 30 x 44 cm

Walpurgnacht I, ulei pe pânză, 38 x 50 cm
 Walpurgnacht I, oil on canvas, 38 x 50 cm

Minos
ulei pe pânză
68 x 98 cm

Minos
oil on canvas
68 x 98 cm

Pluta, tehnică mixtă pe carton, 28 x 38 cm
 Raft, mixed media on cardboard, 28 x 38 cm

Walpurgisnacht III, ulei pe pânză, 38 x 50 cm
 Walpurgisnacht III, oil on canvas, 38 x 50 cm

Utopialand
ulei pe pânză
172 x 172 cm

Utopialand
oil on canvas
172 x 172 cm

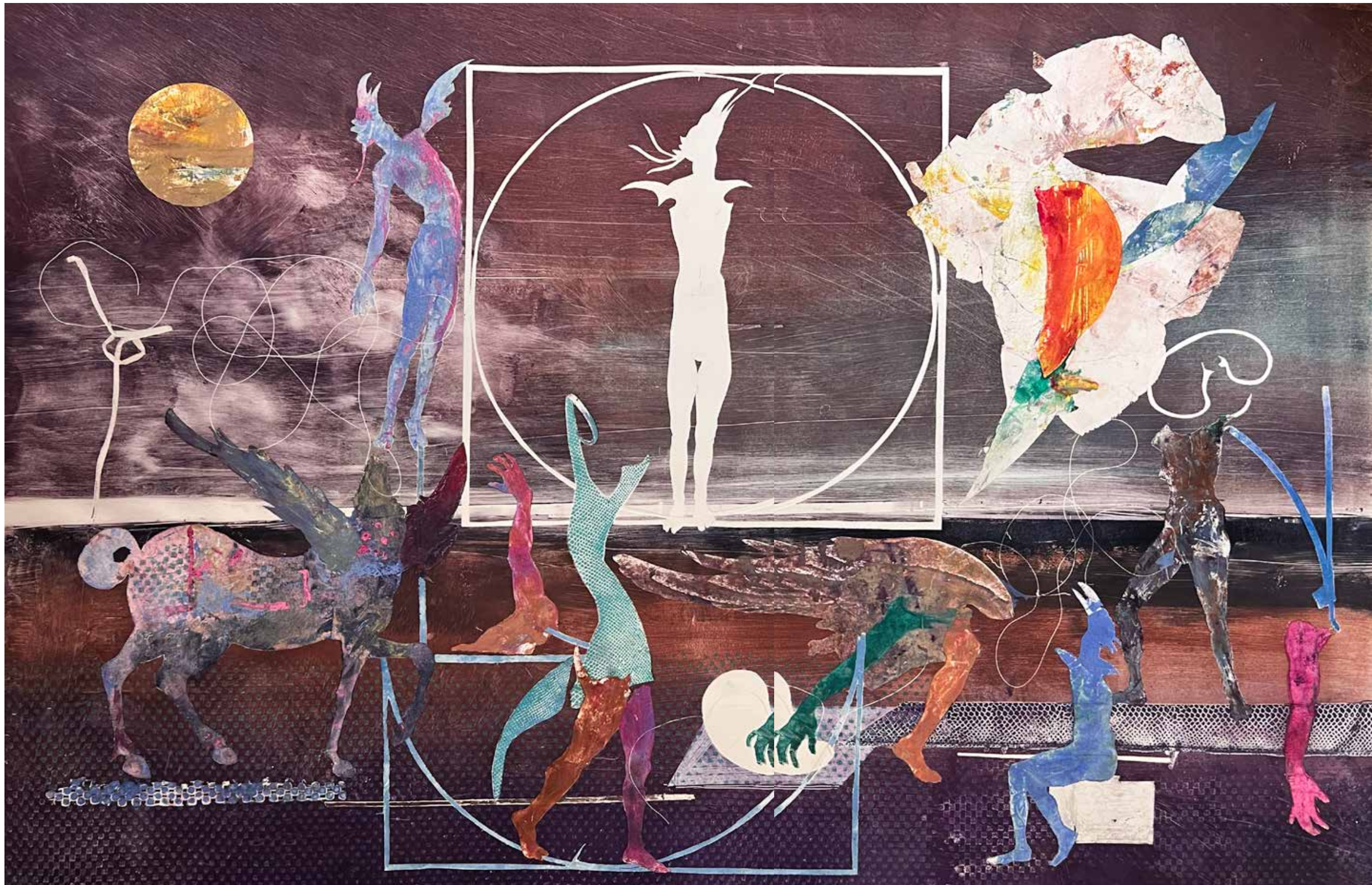

Faust, tehnică mixtă pe carton, 38 x 50 cm
 Faust, mixed media on cardboard, 38 x 50 cm

Faust la graniță, monoprint, 40 x 32 cm
 Faust at the Border, monoprint, 40 x 32 cm

Habitus Solemnis
monoprint
38 x 50 cm

Habitus Solemnis
monoprint
38 x 50 cm

